

Susan Gillhög bjuder på en färgexplosion

Mänsklig frånvaro och en explosion av färg – Susan Gillhög tar besökaren med på en spännande resa genom tomma rum, och bjuder dessutom veritabel godispåse av klara, rena färger.

HÄRNÖSAND Få saker kittlar fantasin mer än spår av mänsklig närvaro. Att stöta på en övervuxen husgrund ute i skogen, att delta vid en arkeologisk utgrävning och se spår av stenåldersliv växa fram – eller att bara gå in i ett ödehus där rivalmanackan på väggen visar 1973 och där gamla konserver fortfarande står kvar i ett murkande skafferij.

Susan Gillhögs verk tangerar just denna känsla, även om spåren av mänsklig när-

varo är mycket närmare i tid än så; i den solgula fåtöljen kan man fortfarande ana värmen av den kropp som vilat där, blommorna som arrangerats i vasen är fortfarande fräscha, dörren som någon precis gick ut genom.

Rummet återkommer gång på gång, det skyddande skal som människan byggt sig sedan urminnes tid, för skydd och värme och komfort. Över årtusenden har rummet utvecklats till den

plats där vi manifesterar våra egon, i hög grad styrda av den rådande tidsandan och den allmänna smaken.

Rummet, huset, förvandlas till en kropp som hyser mänsklig själ och som lyser starkast när den eller de bofasta inte längre befinner sig där. Då kan rummet existera i egen rätt och lämna fältet fritt för tankar och drömmar. Om den frånvarande människan.

Vilka är de, alla dessa frånvarande människor? Kanske är det så, resonerar Susan Gillhög, att ett porträtt av deras omgivning och deras saker kan ge mer än en avbildning av personen. Och det handlar inte bara om själva rummet utan också trädgården, utsikten

genom fönstren, rullgardinerna som dragits ned – men inte helt.

Det är något väldigt spännande med Susan Gillhögs rum. Kanske är det de klara signalfärgerna – rött, grönt, blått, gult – som återkommer i såväl målningar och emaljer som grafik. Bäst kommer färgerna till sin rätt i de högkvalitativa grafiska bladen, mättade och liksom självlysande, komplementfärger hopfogade med ett knivskarpt öga för effektiv kontrast.

Framför allt är det den gula som attraherar ögat, den varmgula, solgula, citrongula, kallgula färgskala som återkommer gång på gång i verk på verk som en slags *Yellow Brick Road*.

Och överallt finns det

öppningar. Dörrar, fönster, skåpdörrar eller små nischer som visar vägen in till hemliga rum, inåt eller utåt. Platser som bara ger glimtar och antydningar men dit betraktaren inte kan gå – och desto mer spännande blir de.

Paradoxalt nog skapar den frånvarande människan en kanske starkare närvaro än den människa som befinner sig i rummet.

Men mer än all analys kvarstår explosionen av färger i minnet, som mest effektiv i grafik och emalj men även klart lysande i de målningar som upptar det största rummet på Härnösands konsthall.

Att kliva in bland konstverken är en omedelbar vi-

tamininjektion; kanske kommer ljuset och de varma färgerna från alla de år som Susan Gillhög tillbringade i Colombia och Mexico, där hon jobbade med allt inom teater, tv och film – och, förstås, som konstnär.

Flera av verken har motiv och titlar som på olika sätt refererar till åren i Sydamerika, men det gör inte konsten platsspecifik eller exotisk; tvärtom har hon förmågan att förvandla det specifika till något allmänskligt, igenkännbart, giltigt även – eller kanske särskilt – i ett höstkallt Härnösand.

Utställningen pågår på Härnösands konsthall fram till den 13 oktober.

Katarina Östholm